

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Tot zijn grote verbazing vindt hij* (Robert) *zijn vriend terug* » (« A son grand étonnement, il *retrouve* son ami »).

On y trouve la forme verbale « *vindt ... TERUG* », provenant de l'infinitif « *TERUGvinden* », verbe dit « à particule séparable », lui-même construit sur l'infinitif « *VINDEN* ».

Quand « *TERUGvinden* » est conjugué, cela entraîne en néerlandais une *séparation de la particule* « *TERUG* » de son infinitif proprement dit, la particule faisant l'objet d'un *REJET derrière le complément* (« *zijn vriend* »), à la fin de la phrase. Pour le phénomène du *REJET* du verbe, lisez notre synthèse en couleurs :

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=rejVerbes>

La phrase commençant par un complément (« *Tot zijn grote verbazing* »), cela engendre une *INVERSION* : le sujet « *hij* » passe derrière le verbe « *vindt* ».

TOT ZIJN GROTE VERBAZING VINDT ROBERT ZIJN VRIEND TERUG. BEIDEN VERTELLEN ZE WAT ZE HEBBEN MEEGEMAAKT.

Uit hun gesprekken kon ik opmaken dat de Grootmeester zich voordoeft als alchimist die goud kan maken. De ingewijden kennen hem niet en laten zich grandioos bedriegen!

Dexe schuilplaats ligt onder een paviljoen in het park en is slechts langs de geheime gang toegankelijk. De Grootmeester wil een demonstratie geven!

65

BERTRAND RENT ODELIJK NAAR BUITEN MAAR...

Ze zitten in de val! Ik sloeg buiten bij vergissing nummer 17 neer! Kikker hem op en laat hem met een politiemacht binnenvallen! Ik blijf hen bespieden!

Hij is nog bewusteloos! Ik zal zelf de politie halen!

66